

Ewald Frank

5. 11. 1989, 10:00, Krefeld, Nemecko

vysielané 11. 9. 2022

Téma: „Sám Boh ustanovil strážcov nad svojim ľudom!“

Aj ja by som chcel dnes ráno všetkých srdečne privítať v drahom mene Pána. A beriem si tú slobodu čo najsrdečnejšie privítať našu milovanú sestru Sarah Branham Corrado. Ona je najmladšou dcérou brata Branhama a videla a počula veľa z toho, čo Boh urobil. A ja za veľa vďačím Pánovi skrze službu brata Branhama. Je pre mňa ako Pavol Timoteovi – tak sa brat Branham stal a bol pre mňa priamym požehnaním.

Pamätám si na deň a vôbec na čas, keď som bol v najväčšej núdzi, najmä v roku 1962, po tom, čo Pán hovoril, a ako som potom mohol letieť za bratom Branhamom a on mi skrze zjavenie povedal všetko, čo Pán hovoril a čo sa má stať a čo malo byť činené.

Dcéra tohto Božieho muža mala prežitie, pri ktorom počula: **„Chod a vyhľadaj brata Franka!“** A potom mi zavolala, prišla začiatkom júna, teraz bola krátko vo Švajčiarsku a dnes je tu a zajtra odlieta späť. A mám pocit, že by sme ju mali aspoň vidieť. Nie počúvať – vy viete, že na tomto mieste, to činíme tak, ako hovorí Biblia, že službu vykonávajú bratia. Ale ja by som chcel raz povedať, že by mala prísť aspoň dopredu a potom sa vrátiť, že by sme ju mali aspoň vidieť, aj tých poslední, ktorí tu sedia vpredu, pretože by sa mohlo stať, že keď sa všetci budú musieť otočiť, mohli by si vykrútiť krk, a tomu zabráň Boh.

Áno, takže ťa vítame v drahom mene nášho Pána Ježiša Krista a cítime sa poctení, že tu dnes ráno si. Mohla by si prísť až sem, aby ťa všetci videli?

A skutočne, ona sa zo všetkých detí najviac podobá na brata Branhama.

Je nám cťou, že tu dnes ráno si. Nech ťa Boh bohato požehná a nech je s tebou. Áno, ďakujem, že si prišla, Boh ti žehnaj.

Je to naozaj tak, že Boh ľudí používa od počiatku času a používa ich až do konca. Minulú nedeľu som to povedal v Zürichu: Boli Boží muži, veľkí Boží muži, najmä od reformácie – nikto ich nemôže na-

hradiť, všetci mali svoju úlohu, svoje miesto vo vývoji od reformácie. Ale nebol medzi nimi nikto, kto by kázal celé evanjelium. Nenašiel sa medzi nimi nikto, kto by apoštolské zvestovanie plne a cele postavil na svietnik. Všetci k tomu vykonali svoju časť. Nikto z nich, ani Charles Pryce, ani Widdersworth, ani Moody, ani Wesley, nevzali to miesto z Jána 12:14: **„... skutky, ktoré ja činím, bude aj on činiť, a ešte aj väčšie ako tie bude činiť...“**

Ani jeden jediný zo všetkých tých veľkých Božích mužov, o ktorých poverení nepochybujeme a nechceme spochybňovať, ani jeden z nich všetkých sa nepostavil a ani neprežil toto biblické miesto, ktoré je tiež súčasťou Božieho Slova. To môžeme celkom slobodne a otvorene vyznať.

Ako často čítal toto biblické miesto brat Branham? – prečítam vám to, aby ste vedeli, že je to tak napísané. Najlepšie je naozaj si prečítať každé biblické miesto. Napríklad, Ján 14:12 a nie 12 – 14, ako som už povedal. Ján 14, verš 12:

„Amen, Amen, hovorím vám ... .

Bratia a sestry, keď zaznie jedno „Amen“, je čas, aby sme počúvali; keď zaznejú dve, je ten najvyšší čas, aby sme dobre počúvali.

„Amen, amen vám hovorím, že ten, kto verí vo mňa, skutky, ktoré ja činím, bude aj on činiť, a ešte aj väčšie ako tie bude činiť...“

A skutočne sa tak stalo: Mŕtvi boli vzkriesení – vrátane chlapca vo Fínsku. Brat Branham videl veci dopredu vo videní a mal preto absolút od Boha a povedal: „Zapíšte si to do Biblie, stane sa to. Videl som to. Chlapec, asi 11-ročný, ležal na okraji cesty, zrazilo ho auto a zomrel.“ – Na zhromaždeniach v celej Kanade a v celej Amerike svedčil podrobnostiach tohoto videnia. A potom, keď bol vo Fínsku, povedal bratovi Moorovi a bratovi Lindseymu: „Cítim, že sa stane niečo mimoriadne.“ A hľa, stalo sa to na mieste. A on povedal: „Otvorte si Bibliu a čítajte, či je to tá scéna, ako som ju videl vo videní a opísal.“

A to mu vždy dodávalo istotu. A k tomu môžeme vziať aj druhé miesto, na ktoré sa priamo odvolával a ktoré tiež nikto iný nepoužíval. Ján 5, verš 19 a 20, Ján 5, verš 19 a 20:

„A tak odpovedal Ježiš a riekol im: Amen, amen vám hovorím, že Syn nemôže robiť nič sám od seba, iba to, čo vidí činiť“

svojho Otca, lebo čokoľvek on činí, to podobne činí aj Syn. Lebo Otec má rád Syna a ukazuje mu všetko, čo sám činí.“

To isté sa dialo aj v našej generácii. Bol to vidiaci, muž, ktorého poslal Boh. On vo videní videl, čo Boh učiní a vyslovil to. A medzi tisícami prípadov, nebol ani jeden omyl! Ani jedna chyba! A niekto sa ho spýtal: „Nebojíš sa to takto vysloviť?“ A odpoveď bola veľmi jednoduchá. Povedal: „Ako sa mám báť vysloviť to, čo mi Boh ukazuje?“ Čo Boh ukazuje a hovorí, musí súhlasiť! – je to pravda. Bola, je a bude to pravda. Veľmi dôležité.

On bol touto službou poverený a verne ju vykonal a aj tretie miesto, nám všetkým dobre známe, ktoré sa tiež nikto neodvážil používať. Židom, 13. kapitola, 8. verš – veľmi, veľmi dobre známy nám všetkým. Židom 13, verš 8:

„Ježiš Kristus je ten istý včera i dnes i naveky!“

A potom prišla [v kázaní] za tým veta: „Ak je On dnes rovnaký, potom robí to isté, čo robil vtedy.“ Ja sám som to videl, prežil som, ako ľudia, ktorí sa narodili slepí, v okamihu začali vidieť. Videl som ľudí, ktorí boli pohltení rakovinou a boli v okamihu uzdravení. Na vlastné oči som videl a prežil Skutky apoštolov. Ako svedok na vlastné oči a uši môžem dosvedčiť, že Ježiš Kristus je v našom čase ten istý ako vtedy, pretože činil to isté. A bolo to aj potvrdením Slova, ktoré bolo zvestované.

Preto sme vďační, že nás Boh milostivo navštívil, že nám z milosti zjavil zaslúbenia pre tento čas, ukázal nám... Lebo aj to treba raz jasne povedať: Nestačí, že sa nám Boh zjavil a že sme ho spoznali v Ježišovi Kristovi. Sme za to vďační, ale zjavenie Ježiša Krista je len začiatok a potom prichádza zjavenie Slova, zjavenie jeho vôle, jeho mena a celého plánu spásy. Boh má na zemi ľud, ktorý nesie jeho meno, ktorý nesie jeho Slovo, ktorý nesie jeho prirodzenosť. Boh má na zemi ľud, krvou vykúpený zástup, ktorý mu patrí, pretože je jeho vlastníctvom.

My na tomto mieste veríme, že všetko, čo Boh dal a zaslúbil, má Cirkev obdržať – poučenie o Božstve, poučenie o pravom biblickom krste, celé poučenie plus zaslúbenia, ktoré Boh dal pre tento čas. Chceli by sme zvestovať plné evanjelium, plnú spásu, a tak slúžiť Bo-

žiemu ľudu a tak pred Pánom spoločne prežívať prípravu. Nech nás Boh požehná a je s nami z milosti.

Učiním 2 – 3 poznámky k dvom piesňam a tiež k Slovu, ktoré bolo čítané, ale skôr ako to poviem, spomeniem vetu alebo tri vety, ktoré brat Peshal prečítal minulú stredu na zhromaždení v Geislingene. Zapísal som si ich. Znie takto: „To sú tí múdri, ktorí skrze blud prejdú k pravde, tí, ktorí zotrývajú v blude, to sú blázni.“ My všetci sme boli viac či menej vyvolaní von z toho či onoho bludu. Nikto z nás nemôže povedať, že sa už prirodzeným narodením narodil do pravdy. Skrze prirodzené narodenie sme sa všetci narodili v hriechoch, narodili sme sa do tohto sveta. Ale skrze znovuzrodenie sa rodíme z pravdy do pravdy, sme do nej presadení, a tak sa stávame časťou božskej pravdy.

Ježiš povedal: „***Ja som sa nato narodil a nato som prišiel na svet, aby som vydal pravde svedectvo.***“ [Jn 18:37] On bol pravda, On je pravda [Jn 14:6] a On vydal svedectvo o pravde. To isté platí aj pre nás.

Aby sme si to dobre zapamätali, chcel by som tento múdry výrok čítať ešte raz: „To sú tí múdri, ktorí skrze blud prejdú k pravde, tí, ktorí v blude zotrývajú, to sú blázni.“ Nech nám Boh pomôže poznať pravdu a byť skrze pravdu oslobodení [Jn 8:32], aby sme mohli skutočne slobodne a zo srdca slúžiť Všemohúcemu Bohu.

Neviem, či si je brat Russ vedomý toho, že v máji 1979 čítal na tom istom mieste ten istý žalm, predtým, ako satan zaútočil, aby všetko zničil. Máj 1979. Poznačil som si to v Biblii na ľavej strane. Kiež by sa Bohu zaľúbilo, aby teraz daroval obrat – ku budovaniu, ku posilňovaniu a upevňovaniu, aby nás skutočne uviedol do stavu, v ktorom budeme môcť mať obecnosť s Bohom a spoločenstvo medzi sebou navzájom z milosti.

Pokračujeme v tej istej téme ako včera večer a chcel by som len veľmi stručne zmieniť tie dve piesne: „*Lebo prichádza noc.*“ Noc prichádza, to všetci vieme, ale príde aj slávne ráno – pre jedných slávne ráno, pre tých druhých strašná noc. O ráno sa tu v piesni hovorí: „*Keď svitne večné ráno a času už viac nebude.*“ Mnohí si myslia, že už teraz čas pominul. Vďaka Bohu, že je ešte stále čas milosti. Potom v tej

piesni stojí: „*Keď sa Božie búrka rozhorí vo veľkom ohni sveta. Uvažujme s vážnosťou o dôležitosti tohto dňa.*“

Ako často sme tu hovorili: Kto chce slúžiť Pánovi, musí to činiť teraz, musí začať dnes, nie zajtra. Zajtra už môže byť neskoro. **„Dnes, ak počujete jeho hlas, nezatvrdzujte svoje srdcia...“** [Žd 3:15] Ako som už povedal, pozemským narodením sa rodíme do toho prevráteného, ale znovuzrozením sa z milosti rodíme do toho, čo je správne, a máme prístup a spojenie k pravde.

Ďalšia piesen znie:

„Blíži sa noc. Vstaňte za úsvitu a pracujte od skorého rána, skôr než bude neskoro...“ a potom: *„vstaňte, lebo sa blíži noc, zasväťte najlepšie sily Pánovi Ježišu Kristovi, pracujte horlivo, vy zbožní, vzdajte sa všetkého ostatného (vydajte mu aj to posledné), lebo príde noc, keď už nebudete môcť pracovať...“* Potom: *„Vstaň, lebo prichádza noc, vstávaj, keď slnko odchádza, vstávaj, keď večer napomína, keď deň uniká, až do posledného ťaženia, len mu venuj usilovnosť, lebo príde noc, keď už viac človek nebude môcť pracovať.“*

Čítajme Božie Slovo z proroka Izaiáša, 21. kapitola v prorokovi Izaiášovi, 21. kapitola, 11. a 12. verš:

„Volajú na mňa zo Seira: Strážca, koľko je ešte noci? [ako pozde je z noci] Strážca, koľko je ešte noci? Strážca povedal: Ide ráno, ale príde zase aj noc. Jestli sa chcete pýtať, pýtajte sa; navráťte sa, prídite!“

Božská odpoveď teda znie: **„Prichádza ráno a tiež noc. Ak chcete vedieť viac...“** Ak vám to nestačí a chcete vedieť viac, prídte v iný čas a spýtajte sa. Nie už vtedy, lebo vtedy zaznelo zaslúbenie. Prídte, keď sa bude mať zaslúbenie naplniť, informujte sa v čase, uskutočnenia toho, čo Boh vo svojom Slove zaslúbil. A my dnes z Písma veľmi jasne uvidíme, na aký deň, na akú noc, na aké ráno sa proroci odvolávali.

Z Jeremiáša, 31. kapitola, chcem čítať: Jeremiáš, 31. kapitola, 6. verš:

„Lebo je určený [prichádza] deň, ktorého budú volať strážni na vrchu Efraimovom: Vstaňte, a poďme hore na Sion k Hospodinovi, svojmu Bohu!“

„Lebo sa blíži deň...“ Ten deň sa blíži. Ktorý deň?

„Lebo je určený [prichádza] deň, ktorého budú volať strážni na vrchu Efraimovom: Vstaňte, a poďme hore na Sion k Hospodinovi, svojmu Bohu!“

Ako sme čítali včera večer, Boh postavil na hradby Sionu strážcov – strážcov vo svojej Cirkvi, ktorí majú otvorené oči, aby rozpoznali čas a hodinu, v ktorej teraz žijeme. Strážcov, ktorí dávajú posledné varovanie a napomenutie predtým, ako nastane úplná noc na jednej strane – a potom, prirodzene, večné ráno na strane druhej.

Chcel by som čítať z 13. kapitoly Jeremiáša. Jeremiáš 13. kapitola, od 15. verša Tu sa píše takto:

„Počujte, nakloňte svoje uši, nebudte vysokomyseľní, lebo Hospodin hovorí! Dajte Hospodinovi, svojmu Bohu, slávu, prv ako uvedie tmu, a prv ako sa zurážajú vaše nohy na vrchoch mrákavy. Lebo potom budete čakať na svetlo, ale ho obráti na tóňu smrti, premení ho na mrákavu.“

Teraz prichádza odpoveď na túto otázku:

„Ak neposlúchnete toho, na skrytých miestach bude plakať moja duša pre vašu prostopaš [pýchu]...“

Kto počúva Boží hlas? Pokorní v zemi. Pyšní ľudia si myslia, že už všetko vedia, všetko poznajú a nič nevedia a nič nepoznajú. Tu stojí:

„Ak neposlúchnete toho, na skrytých miestach bude plakať moja duša pre vašu prostopaš [pýchu]a potečie slzami, a moje oko bude roniť horké slzy, lebo zajaté bude stádo Hospodinovo.“

Kde je Pán, tam je evanjelium Ježiša Krista a tá istá zvesť, ako ju on potvrdil v Lukášovi 4:

„Duch Hospodina, Boha, spočíva na mne ... aby som zvestoval zajatcom prepustenie, slepým navrátenie zraku ... príjemný rok Pánov.“ [Lk 4:19]

To bolo jeho zvestovanie. A môžem vám prečítať z 2. kapitoly Židom, že v Biblii je napísané, že toto zvestovanie nezačalo Jánom Krstiteľom – on bol pripravovateľom cesty –, ale že zvestovanie začalo samotným Ježišom Kristom. Židom 2. kapitola, verše 3 a 4:

„... akože my utečieme, ak zanedbáme také veľké spasenie?! Ktoré, keď o ňom začal najdrieť hovorí Pán, nám ztvrdili tí, ktorí ho počuli, pri čom spolu svedčil Boh znameniami a zázrakmi a rôznymi mocami a udeľovaním Svätého Ducha podľa svojej vôle.“

Začiatok učinil sám náš Pán, lebo je napísané: **„... začal konať aj učiť...“** [Sk 1:1] – konať aj učiť, nielen učiť, ale aj konať. Kiež by sa Pánovi zaľúbilo, aby nás ako Cirkev učinil týmto živým organizmom, preniknutým Duchom a vyzbrojeným mocou z výsosti, kde nie je z milosti zložená len mechanika, ale mohla by k tomu prísť aj božská dynamika a Pán by sa dosvedčil ako živý, ako ten istý na celú večnosť.

Chcel by som ďalej čítať z 51. kapitoly proroka Jeremiáša, a keďže je tam viacero miest, nebudem sa príliš dlho venovať jednému. Jeremiáš 51, verš 12. Jeremiáš 51, verš 12:

„Pozdvihnite prápor proti múrom Babylona, zosilnite stráž...“

Pozorne počúvajte!

„... zosilnite [sprísnite, zostrite] stráž, postavte strážnych, pripravte úklady: lebo Hospodin aj umyslel aj učiní to, čo hovoril proti obyvateľom Babylona. Oj, ty [mesto], ktorý bývaš nad mnohými vodami, ktorý máš množstvo pokladov, prišiel tvoj koniec, miera tvojho lakomstva! Hospodin Zástupov prisahal na svoju dušu: Naplním Ťa ľuďmi ako žravou chrobačou, a budú radostne pokrikovať nad tebou.“

Na ktoré miesto v Novom zákone ste pri tom mysleli? Kto mi to môže povedať? Sme tu predsa tak sami medzi sebou. Ktoré miesto z Nového zákona vám napadlo, keď ste čítali toto prorocké Slovo? Môžete si to premyslieť.

„Pozdvihnite prápor proti múrom Babylona, zosilnite stráž, postavte strážnych...“

A tak ďalej a tak ďalej. Potom sa tu píše:

„Oj, ty [mesto], ktorý bývaš nad mnohými vodami, ktorý máš množstvo pokladov...“

Zjavenie 17 – s pokladmi zo zlata, drahými kameňmi, bohato zdobený, odetý do purpuru, má svoje sídlo na mnohých vodách a vody sú národy, jazyky a kmene.

„... prišiel tvoj koniec.“

Pre nás je dnes v tejto súvislosti dôležitý výrok:

„... posilnite stráž, postavte strážnych...“

Ó, kiež by Pán mohol na celej zemi postaviť uprostred svojho ľudu strážcov na hradbách Siona! – ktorí dávajú varovanie, ktorí sami majú zjavenie a vedia, v akom čase žijeme a i to, čo je teraz dôležité.

Nám najznámejšie Slovo o strážcovi stojí pravdepodobne napísané v Ezechielovi 3, verš 17. Ezechiel 3, verš 17. Tu môžeme čítať verše 16 a 17:

„A stalo sa po siedmich dňoch, že stalo sa Slovo Hospodino ku mne povediac: Synu človeka, dal som ťa za strážcu domu Izraelovmu, aby si počujúc Slovo z mojich úst napomenul ich odo mňa [varovať v mojom mene].“

Najprv musí zaznieť Slovo Pánovo a až potom môže byť odovzdávané ďalej. Kto má Slovo čerstvo zjavené od Božieho trónu pre tento čas? Kde mohol Boh zjaviť svoju vôľu? Kde v týchto dňoch potvrdil svoje Slovo mocnými znameniami a zázrakmi? Sme vďační Pánovi, že sme to spolu prežili a videli.

A vraciam sa k Slovu z Jána, 14. kapitola, verš 12. Tento Boží muž si vo všetkej pokore vo viere nárokoval aj druhú časť verša: **„... a ešte aj väčšie ako tie bude činiť...“** A potom brat Branham zrazu hovorí:

„Počas služby nášho Pána sa v zásade diali všetky divy – mŕtvi vstali z mŕtvych, slepí vidia, chromí chodia, hluchí počujú – všetko ... nemá hovoria – všetko sa stalo. A čo sa nestalo? Zázrak stvorenia, zázrak stvorenia, ktorý by ste mohli vidieť, prežiť, že Boh nielenže vracia zrak očiam, ktoré sú, ale už nevidia, a nohám, ktoré sú, ale sú chromé a nemôžu chodiť, ale zázraky stvorenia.“

A myslím najmä na tú so ženou v modlitebnom rade, ktorá mala takto pred sebou šatku a Boží muž jej hovorí: „Sestra, neplač, len ver.“ A sestra pokračuje v plači. A znova hovorí: „Neplač, dôveruj Pánovi,

len ver.“ A počas toho odhrnul vreckovku nabok a hľa, žena nemá nos. Rakovina jej rozožrala nos a ona sa hanbila, a tak tam stála. Nielenže plakala, ale hanbila sa takto vystúpiť dopredu.

A ja úprimne priznávam – a milovaní bratia, buďte rovnako úprimní – všetci by sme sa v tej chvíli vydali ducha. A tento Boží muž tam stojí tak, ako je, pretože ho tam postavil Boh – bolo to Božie poverenie. Boh za neho prevzal zodpovednosť – a on úplne pokojne hovorí: „**Veriacemu je všetko možné...**“ [Mk 9:23], a „... **ak môžeš veriť, uvidíš Božiu slávu.**“ [Jn 11:40] A on povedal: „Veríš, sestra?“ A ona povedala: „Áno, verím.“ Boží muž sa modlí a... Fotografia sa objavila v časopise Herald of Hope, ktorý vydalo vydavateľstvo Madsen Posey v Chicagu v roku 1958. A tam bola zobrazená žena. Presne za tri týždne jej vyrástol úplne nový nos, ako bol ten starý.

Náš Boh môže urobiť všetko! Ak tomu nemôžete veriť, áno, tak potom neviem, či sme veriaci. Spomeňte si na Sväté Písmo. Medzi izraelským ľudom vznikol spor o to, koho Boh určil spomedzi všetkých kmeňov na vykonávanie služby. [4M 17:6-8] Všetkých 12 malo priniesť svoje palice pred Božiu tvár a položiť ich do stánu svedectva. A hľa – cez noc – mŕtva palica zakvitla a vydala ovocie, a všetky ostatné palice boli ako predtým. Náš Boh je schopný urobiť všetko!

On môže z kameňov vzbudiť Abrahámovi deti. [Mt 3:9] On môže spôsobiť, že zo skaly začne prúdiť voda. [Neh 9:15] Či už nad tým my budeme krútiť hlavou, alebo nie, Boh sa nikoho nepýta. On robí to, čo chce. Posvätené buď jeho meno, celá zem je plná jeho slávy. [Iz 6:3] Náš Boh je nádherný Boh, veľký Boh. Jemu môžeme skutočne dôverovať, pretože On všetko dobre učiní.

Chcel by som veľmi stručne prejsť do Nového zákona, aby som nám ukázal... Píše sa tam, že Boh ustanovil strážcov, určil strážcov, dosadil strážcov, aby slúžili Božiemu ľudu, aby strážili, bdeli. A čítali sme, že stráž má byť posilnená. Prečo? Pretože nebezpečenstvo sa zvýšilo! Nástrahy a úskoky nepriateľa sa zhoršili. „**Posilnite stráž!**“ Spojte sa dohromady a Pán bude s nami.

V Novom zákone Pán v Cirkvi ustanovil služby na budovanie tela Ježiša Krista. V 1. Korintňanom v 12. kapitole vo veršoch 28 až 30 sa píše:

„A síce jedných postavil Boh v Cirkvi, a to ponajprv apoštolov, po druhé prorokov, po tretie učiteľov; potom divotvorné moci, potom milosti dary uzdravovania, ujímania sa potrebných, správy, druhy jazykov.“

Možno potiaľto toto nádherné Božie Slovo. **„Boh v Cirkvi postavil...“** A kým je Cirkev na zemi, platí Boží poriadok! A ak to, čo tu čítame a čo tu stojí napísané, ešte nemáme v plnej miere, potom si nedoprajeme odpočinku skôr, než to Boh neučiní tak, ako to bolo na začiatku, lebo On zaslúbil, že všetko napraví a uvedie do správneho stavu, predtým ako príde veľký a hrozný deň Pánov! [Mal 4:5; Mk 9:12; Sk 3:21].

Prorok Izaiáš to povedal skrze Ducha: **„Prichádza ráno a tiež noc. Ak chceš počuť viac, vráť sa a opýtaj sa.“** [Iz 21:12] My by sme chceli počuť viac.

V Jánovi, v 9. kapitole, stojí vo 4. verši to, čo vyslovil náš Pán – Ján, 9. kapitola, 4. verš:

„Musíme [podľa nem. prekladu] konať skutky toho, ktorý ma poslal, kým je deň; ide noc, keď nebude môcť nikto pracovať.“

Pán vedel, čo v jeho mene proroci vyslovili. On sa napojil na prorocké Slovo a zvestoval to, čo bolo napísané v knihe pravdy. Znovu a znovu sa odvolával na miesta zo Starého zákona.

„Musíme konať skutky toho, ktorý ma poslal...“

Nie tvoje a nie moje skutky – Boh chce skrze nás konať svoje skutky. Boh chce skrze nás zvestovať svoju radu. Boh chce skrze nás uskutočniť svoj plán. Ako som už povedal: Pán má na zemi Cirkev, krvou vykúpený zástup, ľud, ktorý mu patrí ako jeho vlastníctvo, sväté kňazstvo, králi nášho Boha.

Toto postavenie sme získali z milosti Pánovej, nie za zásluhy, ale naozaj z milosti živého Boha.

„Musíme konať skutky toho, ktorý ma poslal...“

Čo sa ešte píše v Jánovom evanjeliu? **„Lebo ten, ktorého poslal Boh, hovorí Slová Božie...“** [Jn 3:34] Tak to stojí napísané. Môžem vám ho prečítať. Ján, kapitola 3, verš 34:

„Lebo ten, ktorého poslal Boh, hovorí Slová Božie...“

Haleluja! Chvála živému Bohu. Koho Boh neposlal, ten hovorí mimo Boha, ten Božie Slovo vykladá. Ale koho Boh poslal, ten hovorí Božie Slovo. V 8. kapitole predsa stojí, čo náš Pán hovorí zákonníkom v tom čase, že nerozumejú jeho Slovám, lebo nie sú z Boha. Ján, kapitola 8, verš 47:

„Ten, kto je z Boha, počúva Slová Božie; vy preto nepočúvate, pretože nie ste z Boha.“

Zákonníci mali predsa tú istú Bibliu, toho istého proroka Izaiáša, tie isté zvitky. Boli však slepými duchovnými vodcami a spolu s ľuďmi padli do jamy. [Mt 15:14] Zrútili sa do jamy vlastného poznania. A Pán povedal: **„Ja som prišiel svetlo na svet, aby nikto, kto verí vo mňa, nezostal vo tme.“** [Jn 12:46; Jn 8:12] Kto skutočne nasleduje Pána, nielen učenie alebo len poznanie, ale kto nasleduje Pána, nezostane v temnote, ale bude mať svetlo života.

Čo sa týka pravdy a počúvania Božieho Slova, apoštol Ján to v 1. Jánovi, 4. kapitole, 6. verši zhrnul takto – 1. Ján, 4. kapitola, 6. verš:

„My sme z Boha: kto zná Boha, čuje nás; kto nie je z Boha, nečuje nás. Ztadiaľ známe ducha pravdy a ducha bludu.“

Vy milí, Boží muži, či už v Starom alebo Novom zákone, si boli v tejto veci takí istí, ako je isté Božie Slovo. Vedeli, že to neboli ich myšlienky, ale že ich viedol Duch Svätý a skrze nich hovoril! [2Pt 1:21] A preto sú slová, ktoré nám priniesli, Božie Slová, Slová pravdy, ktoré prijímame a veríme im zo srdca. On však povedal:

„My sme z Boha: kto zná Boha, čuje nás...“

Vy milí, chceme to povedať jasne: Právě Božie deti nemôžu prenasledovať pravé Božie deti. Nemôžu im činiť nič zlé, pretože sú údmi toho istého tela. [Rm 12:5] Čo sa stane jednému, ubližuje všetkým. Všetky sú predsa navzájom spojené putom božskej lásky, ktorá je pojiťvom dokonalosti. [Kol 3:14] Pánovo telo je skutočne živý organizmus Ježiša Krista tu na zemi, miesto zjavenia živého Boha, kde On hovorí a koná, kde On zjavuje svoju vôľu, oznamuje svoje Slovo a chce sa dať poznať aj skrze dosvedčenia moci, ako na začiatku, tak aj na konci.

Boh do Cirkvi ustanovil apoštolov, prorokov, pastierov, učiteľov a evanjelistov. Tak to stojí v liste Efezanom, kapitola 4, verš 11. A opäť napomenutie: Ak tvrdíme, kladieme nárok, že sme Cirkvou živého Boha, potom nesmieme znižovať latku, štandard potom musíme mať

pred očami vzor prvotnej Cirkvi! Boh stanovil normu, meradlo, mal vzorovú Cirkev a tá bola na začiatku – vyzbrojená mocou Ducha Svätého, kde sa Boh mohol oslavovať a dosvedčovať. To je vzorová Cirkev! A ak je Pán, ako to zaslúbil, ten istý a koná to isté... A podľa Skutkov apoštolov, kapitola 3, verše 19 až 21 má prísť čas občerstvenia pred návratom Ježiša Krista, tak sa to musí stať, potom nie sme spokojní, kým to Boh neučiní, totiž, že nám činí podľa svojho Slova a potvrdí ho. Skutky apoštolov, kapitola 3, verš 19:

„A tak čiňte pokánie a obráťte sa aby sa vytreli vaše hriechy, aby prišli časy občerstvenia od tvári Pánovej, a aby poslal [mohol poslať] predurčeného vám Krista Ježiša...“

Nuž áno, kedy ho môže poslať? Potom, čo poslal časy občerstvenia a napravenia a potom, čo učinil to, čo musí urobiť, predtým, ako Ženích môže opäť prísť a vziať svoju Nevestu domov. Je napísané: „... **a jeho manželka sa pripravila. A dala sa jej, aby sa obliekla do čistého a nádherného kmentu, lebo tým kmentom sú skutky spravodlivosti svätých.**“ [Zj 19:7-8] – nie samospravodlivosť, ale svätá Božia spravodlivosť! Ospravedlnení skrze vieru v Ježiša Krista v dokonalé dielo vykúpenia! Akí sme Bohu Pánu vďační za plné a slávne evanjelium a spasenie! Verš 21 hovorí o našom Pánovi Ježišovi:

„... ktorého však musí prijať nebo až do časov napravenia všetkého, o čom hovoril Boh skrze ústa všetkých svojich svätých prorokov od veku.“

„... ktorého však musí prijať nebo...“! Skutky apoštolov, kapitola 1, verš 11:

„Tento Ježiš, ktorí bol vzatý od vás hore do neba, príde tak, ako ste ho videli ísť do neba.“

Ale predtým, ako sa vráti, ako to Boh hovoril ústami svojich svätých prorokov od začiatku, nastane čas občerstvenia, čas napravenia všetkého, čo viac nie je také, aké to bolo na začiatku. Ježiš je predsa Alfa a Omega, Prvý a Posledný. [Zj 22:13] Ľudia sa menia, okolnosti sa menia, my všetci sme premenliví, ale Boh je neomylný, večný Boh. A svätý Boh neklame, On je pravda, On hovorí pravdu a my veríme jeho Slovu, prijímame ho a potom vidíme pred našimi očami potvrdené v naplnení.

Na sto percent veríme, že Boh bdie nad všetkými zasľúbeniami, ktoré dal pre tento čas. On nad nimi bdie. [Jr 1:11-12] V 1. kapitole proroka Jeremiáša k tomu stojí nádherné Slovo, v 1. kapitole proroka Jeremiáša, sa v 11. verši, Jeremiáš, 1. kapitola, 11. verš hovorí:

„A stalo sa Slovo Hospodinovo ku mne povediac: Čo vidíš Jeremiášu?“

Vidíte? Proroci boli vidiaci! [1Sam 9:9] Neboli to fantasti, rojkovia, blúznivci, ktorí by zatvárali oči a potom by podávali výplody svojej fantázie. Proroci mali oči otvorené. Prorok oči nezatvára. My ich musíme zatvoriť, ja tiež, keď vidím videnie. Prorok nezatvára oči. Prorok je vidiaci. Zakaždým, keď tento Boží muž... Nechcem príliš často spomínať jeho meno, aby som nikoho neurazil. Ale ja som sedel oproti nemu, keď hovoril skrze zjavenie, a pravé oko sa trochu privrelo a podľa výrazu jeho tváre bolo v tej chvíli vidieť, že Boh pôsobí a on hovorí skrze Ducha to, čo videl.

Jeremiáš a všetci proroci boli vidiaci. Ak čítate Bibliu správne, nájdete tam miesto, že proroci boli najprv nazývaní vidiacimi. A potom im povedali: **„Vidiaci, vstaň ... a prorokuj inde!“** [Am 7:12] Ale tak nie u nás! Čítajte proroka Hozeáša a celý Starý zákon. Proroci boli vidiaci. Oni skrze zjavenie videli, čo im Boh ukázal!

A Ježiš bol tiež vidiaci. Musel byť prorokom, pretože Mojžiš povedal: **„Boh vám vzbudí spomedzi vašich bratov proroka, ako som ja. A každá duša, ktorá nebude počúvať toho proroka, bude vyplienená z ľudu.“** [5M 18:15; Sk 3:22-23] On mohol učenikom povedať: **„Choďte do mesta. Tam stretnete muža, ktorý nesie nádobu s vodou. Povedzte mu: Majster vám posielal odkaz Vo vašom dome budeme sláviť veľkonočnú večeru.“** [Lk 22:10-11] Mohol povedať Petrovi: **„Choď, hod' udicu na prvú rybu, ktorú chytiš, ktorej otvoríš ústa a vyberieš mincu a zaplatíš daň za seba i za mňa.“** [Mk 17:27] Bol vidiaci! A čo si o tom mysleli zákonníci? **„Áno – Ach, to je nejasná vec. Toto je Belzebub.“** [Mk 3:22] A čo povedal náš Pán? **„Každý hriech, ktorého sa človek dopustí, bude odpustený. Ale hriech proti Duchu Svätému nebude človeku odpustený.“** [Mt 12:31-32] Tam, kde nadprirodzene pôsobí Boží Duch, musíme stáť v pozore pred Všemohúcim Bohom, a ak je to možné, ešte si vyzuť topánky a poznať, že hovorí Pán. Teraz hovorím v duchovnom

zmysle, že by sme sa skutočne sklonili pred Bohom a poznali, že stojíme na svätej pôde v Božej prítomnosti.

Čítam ďalej z Jeremiáša 1 od 11 verša:

„A stalo sa Slovo Hospodinovo ku mne povediac: Čo vidíš Jeremiášu? A ja som povedal: Vidím šakédový, mandlový prút. A Hospodin mi riekol: Dobre vidíš, lebo ja som šokéd, bdejem nad svojím Slovom, aby som ho vykonal.“

Boh bdie nad svojím Slovom, aby ho naplnil.

On však tiež do Cirkvi ustanovil pastierov, aby ju strážili. Boh bdie nad všetkým a potom ustanovuje služby, ktoré ešte majú v Cirkvi živého Boha určité úlohy. Čítam k tomu tri miesta z Písma. Židom, kapitola 13:16 a 17. Židom 13:16 a 17:

„A na dobročinnosť a na sdielnosť nezabúdajte, lebo v takých obetiach má Boh záľubu.“

A teraz to príjde:

„Poslúchajte svojich vodcov a ustupujte im [podriaďujte sa im], lebo oni bdejú za vaše duše ako takí, ktorí vydajú počet, aby to robili s radosťou a nevzdychali, lebo to by vám nebolo užitočné.“

Milovaní, Boh má Cirkev a Boh má v Cirkvi poriadok. Počuli ste to? Boh je Bohom poriadku. [1Kor 14:33] On nechce mať žiadny neporiadok. V tomto čase sa každý osamostatňuje – každý chce byť pastierom, každý chce byť kazateľom, každý chce byť všetkým a každý chce robiť niečo pre samého seba.

Prvá otázka znie: Koho Boh ustanovil? Koho Boh poslal? Kto buduje? Kto ničí? Kto prispieva? A kto chce rozptyľovať? Náš Pán vtedy povedal: **„Kto nie je so mnou, je proti mne, a kto nezhrmažďuje so mnou, rozptyľuje.“** [Lk 11:23] Áno, ale ak je Pán s nami a on je s nami, tak zhromažďujeme s ním, tak s ním budujeme. Ak Pán nie je s nami, tak rozptyľujeme, trháme, rozdeľujeme. A ako často som to už povedal? Človek môže prísť v nábožnom rúchu, s Istivosťou a zákerneťou v srdci a s úsmevom cez celú tvár. Tak to pred Bohom nejde. Boh hľadá do srdcia, On vidí bezodnú drzosť a pokrytectvo v mnohých, ktorí si myslia, že musia chodiť z domu do domu a iných spracovávať,

lebo oni predsa nevedia dosť. Musia prísť a povedať im, čo ešte nevedia.

Vy milí, Boh má v Cirkvi poriadok. A ten, koho to do Cirkvi netiahne a nie je jej súčasťou, by mal zväziť, či nie je čas povedať: „Pane, priraď mi Ty miesto, ktoré si mi Ty vo svojej Cirkvi určil.“ Čo povedal Dávid: „**Radšej sedieť na prahu [ako vrátnik]...**“ [Ž 84:11] – ale v Božom dome, vždy tam!

Tu stojí:

„Poslúchajte svojich vodcov – predstavených, pastierov, strážcov – poslúchajte svojich vodcov a podriaďujte sa im.“ [Žd 13:17]

Keby ste sa dnes chceli s niekým hovoriť a možno mu dať radu v mene Pánovom, čo, čo potom zažijete? Milovaní, nastal čas, aby sme sa skutočne obrátili k Bohu, prežili vnútornú premenu a boli učinení Bohu poddajní!

Prirodzený človek sa vždy protiví duchovnej časti [Rm 8:7; Gl 5:17; 1Kor 2:14] a nikdy sa jej nebude môcť podriadiť. Ale všetci, ktorí sú z Boha, tí počúvajú na Božie Slovo! Či už je to napomenutie, či pokarhanie, či poznanie, či poučenie, všetko, čo pochádza z Božieho Slova – ten, kto sa z Boha narodil, počúva Božie Slovo v každej oblasti. [Jn 8:47]

A preto sa musíme jednoducho otestovať, aby sme preskúmali svoj vnútorný postoj a zistili, ako to s nami je.

„Poslúchajte svojich vodcov a ustupujte im, lebo oni bdejú za vaše duše ako takí, ktorí vydajú počet...“ [Žd 13:17]

Choďte dnes po celej krajine a nájdete ľudí, ktorí sa na Pánovu Cirkev pozerajú zvrchu a hovoria: „Už ani nepomyslím na to, že by som tam išiel.“ Áno, prosím pekne. A čo to je? Zaslepení pýchou, utopení v samospravodlivosti, na svojich vlastných cestách, a nevedia to – podľa slov Písma: „**Som bohatý a zbohatnul som a nepotrebujem nikoho, a nevieš, že si ty biedny i mizerný na poľutovanie i chudobný i slepý i nahý.**“ [Zj 3:17] Taký je stav tých, ktorí si myslia, že sa môžu nad všetkým povzniesť a nad všetkými súdiť, ale sami nie sú ochotní čeliť Božiemu súdu a skloniť sa pred Božím Slovom, ale chcú byť pánmi nad všetkými ostatnými.

Nie jeden panuje nad druhým. Ani žiadny Boží strážca, ani žiadny pastier zboru. Len jeden vládne a panuje nad nami všetkými skrze svoje Slovo s pastierskou palicou, a to je Arcipastier, náš Pán Ježiš Kristus! Ale On používa ľudí, ktorí zvestujú jeho Slovo. A všetci, ktorí patria k stádu, počúvajú na jeho hlas – a jeho hlas je jeho Slovo. A On povedal: „**Moje ovce počujú môj hlas.**“ [Jn 10:27] Žiadne odpútavanie sa, či sólo jazda tu alebo svojvôľa tam, ale zjednotení pod jednou hlavou Ježiša Krista – hlavou Cirkvi, preniknutí jeho Svätým Duchom a jeho Slovom ako krvou vykúpený zástup:

„Poslúchajte svojich vodcov a ustupujte im, lebo oni bdejú za vaše duše ako takí, ktorí vydajú počet, aby to robili s radosťou a nevzdychali...“

Či už tomu veríte, alebo nie, ak pravý, Bohom ustanovený pastier, musí nad sestrou alebo bratom vzdychať, potom je na čase, aby ten brat či sestra išli do seba a preskúmali sa, ako stoja pred Božou tvárou. Počuli ste to? Môžete si to vypočuť na nahrávke ešte raz. Môžem to i zopakovať v mene Pánovom: Beda všetkým veriacim bratom a sestrám, nad ktorými musia Bohom ustanovení pastieri trpieť, žialiť a ako je tu napísané, musia vzdychať, lebo veľmi dobre vidia, že brat a sestra nie sú v súlade s Božím Slovom (oni si to len myslia) a pastier si to všimne. On predsa vie, či ovce zotrávajú v stáde alebo nie, či sa oddeľujú a podobne...

Blahoslavení tí, o ktorých, ako je tu napísané, môžu pastieri v ten deň vydať počet s radosťou, a nie so vzdychaním. Boh má Cirkev, Boh má v Cirkvi poriadok, Boh má pre Cirkev poverenie, službu pre Cirkev a Cirkev má byť uvedená do stavu, v ktorom mu môže slúžiť.

Chcem pokračovať v čítaní z 1. Petra, 5. kapitoly, 1. Petra, 5. kapitoly, od 1. verša len niekoľko veršov. 1 Petra, kapitola 5:

„Tedy starších medzi vami prosím spolustarší a svedok utrpení Kristových, ktorým som aj účastníkom slávy, ktorá sa má zjaviť; paste stádo Božie, ktoré je medzi vami [zverené Božie stádo] dozerajúc [bdejte nad ním]...“

Strážcovia majú byť na hradbách Siona, majú bdieť: „**Posilnite stráž!**“

Milovaní bratia, ktorí ste k nám prišli, nech vás Pán požehná. Držme spolu, posilnime stráž a spoločne slúžme Božiemu ľudu. Ne-

priateľ nasadí všetko, aby ničil. On všade hrá a ľudia tancujú ako on píska. Ale Cirkev živého Boha je mu trňom v oku! On nás chce zabiť. Začalo to Ábelom a pokračovalo Zachariášom, ktorý bol zavraždený pred oltárom zápalnej obete. [Mt 23:35] Ježiš povedal: „**Od tohto pokolenia sa bude vyžadovať všetka krv, od krvi Ábelovej až po krv Zachariášovu.**“

A čo máme v Novom zákone? Krv mučeníkov a svedkov Ježišových tiekla. Pravda však svieti ešte aj dnes. Chvála buď menu Pánovmu! My dnes máme rovnaké zjavenie Slova a mena Ježiš ako oni vtedy na začiatku. Prežili sme veľkú časť napravenia a obnovenia. Teraz prichádza záver toho, čo chce Boh v Cirkvi vykonať. Ešte raz z verša 2:

„... paste stádo Božie, ktoré je medzi vami, dozerajúc nie z prinútenia, ale dobrovoľne, radi [podľa Božej vôle]...“

Či už to vy tak beriete alebo nie [dúfam, že áno], neexistuje Boží muž, ktorý by mal vlastnú vôľu. Pravý Boží muž hovorí: „Pane, nech som nájdený v tvojej vôľi!“ [Lk 22:42] A to je krik našej duše, ktorý stúpa k trónu Božiemu.

Ako sme to počuli v jednom kázaní – konať Bohu službu bez toho, aby sme boli v jeho vôľi. Mnohí chcú Bohu pomáhať, ale Boh ich vôbec nepovolal a oni len stoja v ceste sebe a iným. Nech Boh s nami kráča svojou cestou! A keď sa to deje skrze rôzne služby v Cirkvi, potom je božská harmónia, potom je spolupráca medzi apoštolmi, prorokmi, pastiermi, učiteľmi, evanjelistami a staršími, nech je to ktokoľvek – potom je tu harmónia, potom jeden druhému nezávidí. Naopak – každý sa raduje s každým, keď si Boh môže toho druhého mocne použiť.

„... ani nie pre mrzký zisk, ale ochotne, ani nie ako panujúci nad [vám zvereným] dedičstvom Pánovým, ale súc príkladom stádu.“ [1Pt 5:2-3]

Nevládnúť silou – nechať vládnuť Boha, nechať vládnuť jeho Slovo, jeho príkazy a všetko, čo povedal, má platiť v Cirkvi živého Boha.

Ešte jedno nádherné Slovo z 13. kapitoly listu Židom. Židom, kapitola 13, verš 20, Židom 13, verš 20:

„A Boh pokoja, ktorý vyviedol toho veľkého Pastiera oviec z mŕtvych na základe krvi večnej zmluvy, nášho Pána Ježiša, nech vás ráči urobiť dokonalými v každom skutku dobrom, aby ste činili jeho vôľu, pôsobiac vo vás to, čo je ľúbe pred jeho tvárou, skrze Ježiša Krista, ktorému sláva na veky vekov. Amen.“

Tak je to napísané v Božom Slove: „... **na základe krvi večnej zmluvy...**“ Večný Boh uzavrel v Kristovi večnú zmluvu so všetkými, ktorí budú mať účasť na večnom živote! A oni zo svojej strany dodržiavajú túto zmluvu, ktorú Boh uzavrel, a Boh ju zasa dodržiava voči nám. Ako krásne je to tu zhrnuté:

„A Boh pokoja, ktorý vyviedol toho veľkého Pastiera oviec...“

Kto je veľký pastier oviec? Náš Pán Ježiš Kristus.

„... ktorý vyviedol toho veľkého Pastiera oviec z mŕtvych...“

Urobil to? Samozrejme, že áno. Vstal z mŕtvych na tretí deň, porazil smrť, peklo a diabla. Mohol povedať: **„Som živý a mám kľúče od smrti a pekla.“** [Zj 1:18]

„... ktorý vyviedol toho veľkého Pastiera oviec z mŕtvych...“

Milovaní, v čom spočíva vaša viera? Spočíva v niečom inom? Alebo v dokonanom diele vykúpenia? V dokonanom diele skrze Baránkovu krv? **„Lebo toto je nová a živá cesta...“** – tak hovorí list Židom – **„... ktorú nám Boh ukázal a otvoril pre nás cez oponu, teda cez svoje telo.“** [Žd 10:20] Tak iste ako Boh ako duch v telesnej schránke, tu na zemi, nebol pre ľudí viditeľný... Oni videli len vonkajšiu [telesnú] postavu a povedali: **„Poznáme ho, ešte nemá päťdesiat rokov a videl Abraháma?“** A náš Pán hovorí: **„Skôr ako bol Abrahám, ja som.“** [Jn 8:57-58] Haleluja! Chválené buď meno Pánovo!

Boh má na zemi Cirkev, krvou vykúpený zástup, ktorý nesie Jeho Slovo, nesie Jeho meno, nesie Jeho bytosť, ktorý Ho uvidí, keď sa vráti s veľkou mocou a slávou, aby tých svojich vzal domov. Stane sa to, ako hovorí verš 21:

„... nech vás ráči urobiť dokonalými v každom skutku dobrom, aby ste činili jeho vôľu, pôsobiac vo vás to, čo je mu ľúbe...“

Existuje Slovo o zaľúbení:

„Toto je môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo.“ Matúš 3:17. A potom slávne Slovo Matúš 17:

„Toto je môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo. Jeho počúvajte!“ [Mt 17:5] On ešte dnes chodí uprostred siedmich zlatých svietnikov a jeho hlas je ako hukot mnohých vôd. [Zj 2:1; 1:15] On hovorí ešte aj dnes.

Drahá duša, počúvaj túto vetu: Blahoslavení ste, ak prijímate zvestované Slovo ako Božie Slovo a nemyslíte si, že je to ten človek, ktorý stojí vpredu, ktorý k nám hovorí. Boh Pán sám k nám hovorí skrze svoje Slovo! Blahoslavený je človek, ktorý to dokáže rozlišovať – na toho nech príde zároveň bázeň i pokoj Boží, svätá ctibázeň a pokoj a odpočinutie vo Všemohúcom Bohu!

Pavol vtedy napísal: **„Neprijali ste Slovo, ktoré sme vám ja a Silván hlásali ako slovo ľudské, ale ako Slovo Božie, ktorým skutočne je.“** [1Tes 2:13] Veríte, že je to Božie Slovo? Potom povedzte Amen! Sme všetci pripravení postaviť sa na stranu Slova a povedať: „Pane, buď z milosti s nami, lebo prichádza ráno aj noc.“ [Iz 21:12] Na čo ste pripravení? Na ráno alebo na noc? Tie, ktoré boli pripravené, hotové, vstúpili. [Mt 25:10] Ale potom prišla noc, potom sa dvere zavreli, zostala tma. Pre ostatných však svietlo večné ráno! **„Blahoslavený a svätý je ten, kto má účasť na prvom vzkriesení.“** [Zj 20:6] Blahoslavení ľudia, ktorí veria a vyžívajú celé Božie Slovo a nasledujú Pána v poslušnosti a robia, čo prikázal.

„Strážca, koľko je ešte noci? Strážca povedal: Ide ráno, ale príde zase aj noc. Jestli sa chcete pýtať, pýtajte sa; navráťte sa, prijdite!“ [Iz 21:11-12]

My sme prišli opäť, pýtali sme sa a Boh nám z milosti odpovedal – čerstvo z trónu Jeho Slova zjaveného skrze Ducha Svätého! Nech je chválené a oslavované jeho nádherné meno Ježiš! Amen.

Verný Bože. Ďakujeme ti z hĺbky srdca za tvoju pravdu, ktorá je šírená aj v týchto dňoch, Pane. Vieme, že tvoje Slovo vykoná to, na čo si ho poslal, a nevráti sa prázdne. Nie, Pane, ty si poslal svoje Slovo, ono vykoná, čo si povedal, Pane, a až potom sa vráti. Pane, za to ti patrí sláva, chvála a uctievanie. Ďakujeme ti za mnohorakosť Slova aj dnes ráno. Pane, ty si k nám hovoril. Nie človek, ale ty si k nám prehovoril skrze svoje Slovo, Pane, skrze svojho dobrého Ducha Svätého.

Ale ďakujeme ti, že si si použil ľudí a že ich používaš aj dnes, Pane! Pane, ty si si vždy vyvolil ľudí, nie to, čo si vyvolili ľudia, ale ty si si vyvolil svojich prorokov a poslov, Pane. Chvála, vďaka a sláva tvojmu svätému menu za tvoje veľké milosrdenstvo a lásku, ktorú si preukázal aj v týchto dňoch, Pane, a že si poslal svoje znamenia a divy, Pane. Pane, tebe samotnému vzdávame slávu. Ty si potvrdil svoje Slovo. Nielenže si ho poslal, ale si ho aj potvrdil. Pane, tebe vďaka a chvála, sláva a klaňanie tvojmu nádhernému a slávnemu menu Ježiš. Amen.